

[Karl Møller]

nen i Nordjylland og for landsdelen som helhed.

Besvarelse (21/8 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg er bestemt ikke enig med spørgeren i, at der fra undervisningsministeriets side føres »udsultningspolitik« over for Ålborg universitetscenter. Tværtimod er undervisningsudbuddene blevet udvidet inden for de sidste år. Som eksempler kan nævnes gymnasie- og HF-læreruddannelsen i musik, der blev etableret i 1976, specialiseringsåret i planlægning fra 1977, og den midlertidige psykologilæreruddannelse, der startes nu i 1979. Dertil kommer, at der med ministeriet for kulturelle anliggender føres forhandlinger om mulighederne for at få etableret et samarbejde imellem Ålborg universitetscenter og Danmarks biblioteksskoles Ålborgafdeling om bibliotekaruddannelsen, således at denne begynder med basisuddannelse på centeret.

I øvrigt foregår der i undervisningsministeriet, direktoratet for de videregående uddannelser, og i de faglige landsudvalg et intensivt arbejde i forbindelse med landsplanlægningen af de videregående uddannelses tilbud, og i denne sammenhæng behandles en række forslag til nye uddannelser og/eller uddannelseselementer. Herimellem er der også adskillige forslag fra Ålborg universitetscenter, der berører studiestruktur og uddannelsesudbud.

Spørgeren fremhæver i sin begrundelse for spørgsmålet sammenhængen imellem de aktuelle overvejelser om kandidatuddannelsen i samfundsfag og den til dels vigende søgning til Ålborg universitetscenter. Hertil vil jeg for det første understrege, at overvejelserne på dette område ikke specielt er knyttet til Ålborg universitetscenter og for det andet ikke indebærer, at der er truffet nogen beslutning om at »standse samfundsfagsstudiet«. Der er derimod tale om overvejelser om en videre integration af samfundsfagsuddannelsen i andre samfundsvidenskabelige uddannelser, og dette er langt fra det samme som en nedlæggelse af faget samfundsfag ved Ålborg universitetscenter. Ansøgerne i 1979 er da også igennem vejledningsmaterialet blevet gjort opmærksom på, at muligheden for senere at fuldføre en kandidatuddannelse i samfundsfag ikke er afskåret.

Jeg er selvfølgelig helt enig med spørgeren i, at det er vigtigt med opretholdelsen af institutionen Ålborg universitetscenter og herunder også, at tilgangen til centrets uddannelser – specielt visse gymnasielærerfag – når op på et højere niveau end det nuværende. Den rigtige vej frem er dog efter min mening ikke blot at etablere nye uddannelser uden videre og uden hensyn til den fremtidige søgning og det fremtidige kandidatbehov. De retningslinjer, ministeriet arbejder efter, går derimod ud på – og vil fortsat gå ud på – at koncentrere udbygningen omkring de fag/uddannelser, hvor der med rimelighed kan forventes gode, eventuelt nye beskæftigelsesmuligheder, og hvor der derfor også kan forventes en tilstrækkelig interesse blandt ansøgerne.

Til *miljøministeren* (14/8 79) af:

Mølgaard (DR):

»Finder ministeren det acceptabelt, at hovedstadsrådet udnytter planlovgivningen til at sabotere regeringens officielle energipolitik, specielt det klart tilkendegivne ønske om udvikling af alternative energiforsyningskilder, ved kun at give tilladelser til vindmøller for en 10 års periode?«

(Spm. nr. 1324).

Begrundelse.

I både den energipolitiske planredegørelse ved loven om statstilskud til opførelse af alternative energikildeanlæg og senest ved påbuddet til elværkerne om ikke at lægge unødige hindringer i vejen for udnyttelse af privatetablerede, alternative energikilder er det klart tilkendegivet som regeringens politik, at der bør udvikles og etableres alternative energiforsyningskilder til de traditionelle. Statstilskud og regeringens velvilje hjælper imidlertid lidt, når et regionalt organ som hovedstadsrådet generelt for sit virkeområde omfattende 1/3 af landets befolkning og formentlig en endnu større del af landets energiforbrug med planlovgivningen (lov om land- og byzoner) generelt indskrænker opførelsestilladelser for vindmøller til at gælde for 10 år ad gangen. Reelt indebærer det, at sådanne anlæg må kunne afskrives over 10 år. Det vil der næsten ikke i noget tilfælde kunne skabes forsvarlig økonomi ved – og